

же да сөвѣтѹватъ крýвото твáрдѣ мнóгѡ
распíраснати ѹзъ Болгáрїа са намýратъ: и
понéже са паднá и мéне жréбїе да са появà
и ѵзъ предъ мóлата рóдъ съ това мое мáлое
приношéнїе, за да сã не ѹава со всѣмъ не-
ключимъ, ѿ голѣма къ моемъ рóдъ любовь
подъвшéнъ, и заради многолѣтныиѣ мой
треводове ѹзвѣстенъ, чи нещѣ са ѹава ствдѣнъ
на мóлата рóдъ, хоратвáхъ спроти сїлата
си. Тогѡ рáди мóлѧ любéзныиѣ мой єдино-
рóдчики, ако ѻма да сãмъ рéклъ нѣгдѣ нѣ-
что нѣ добрѣ, и нѣ каквóто трéвало, за нé-
го да мѧ сподоблáватъ милостивого свое
прошeнїе, и да го воздáватъ нѣ на дрѹга
нѣкоѧ причина, но на человѣческата нé-
мошь: ако ли сãмъ рéклъ нѣгдѣ и нѣкоѧ до-
брò, нéго, каквóто ѿ йстагѡ родолюбца рé-
чено, радостни и слáдостни да гс прїематъ.
И това като прáвлатъ, ѵзъ ако нѣ бáда оу-
л8чилъ ѹстото сөвѣтѹванїе, дрѹгъ ѿ ѿ
ви, и ѿ ѿл8чи.